

Nye chefen för Försvarets materielverk besöker Telub

Redan på så kort tid som mindre än ett år efter förre chefens, generaldirektör Sten Wåhlin, avskedsbesök vid Telub har vi haft äran att se den nye chefen, generaldirektör Ove Ljung, på besök hos oss.

Detta att Telub så tidigt kommer in i bilden kan vi tveklöst ta som intäkt för att företaget nu, med en orderingång under 1974 på ca 75 mkr från Försvarets Materielverk, räknas som en av dess stora leverantörer.

Bo Skough

Flera av generaldirektörens närmaste medarbetare deltog i besöket:

från centralplaneringen chefen, generalmajor Bengt Lehander, samt överstelöjtnant Curt Edin,

från FMV-A chefen för sambandsavdelningen, avdelningschef Karl-Erik Wik, och chefen för radarbyrån, överingenjör Bengt Ström,

från FMV-M chefen för vapenavdelningen, kommandör 1 Sten Börje Nilsson, samt från FMV-F chefen, generalmajor Sven-Olof Olin, chefen för inköpsavdelningen, inköpsdirektör Lennart Ljungqvist, och chefen för underhållsavdelningen, teknisk direktör Jan-Olof Arman.

I GD följe var också Ki, byrådirektör Rolf Wickström, som vi ju i övrigt har glädjen att dagligen se hos oss.

Besöket inleddes med att VD presenterade företagets bakgrund, nuvarande läge och hur vi ser på framtiden. VD framförde här bl a företagets syn på utredningen beträffande bolagsbildning av FFV och nämnde att en basproduktion för militära marknaden är en nödvändig förutsättning för vår satsning på civila sidan för de närmaste

FMV representanter samlade vid ankomsten. Fr.v. L Ljungqvist, S B Nilsson, J-O Arman, S-O Olin, B Lehander, G D, K-E Wik, G Edin, VD, B Ström.

fem till tio åren. De minskande försvarsanslagen kan teoretiskt påverka oss med 5 % omsättningsminskning per år. Denna eventuella minskande volym avser vi att motverka genom en minst motsvarande årlig ökning inom nya militära marknadsområden. Detta innebär således att räknat i löpande faktureringsvärde kommer vi att ha en oförändrad militär produktion.

Vår marknadschef Rolf Genestig gick därefter igenom Telubs huvudsakliga verksamhetsområden varefter våra olika produktionsenheter (verkstadsavdelningen, teknikinformationsavdelningen och tekniska avdelningen) genomförde separata genomgångar för sina respektive områden. Under visningen som följde visade gästerna särskilt intresse för det kryptounder-

håll som byggts upp under år 1974 hos oss. Dessutom uttrycktes en djup beundran för den tekniska komplicitet som vissa utvecklingsobjekt på tekniska avdelningen har. Det var sedan mycket intresserade besökare som fick handgripligt använda våra civila produkter och bilda sig en uppfattning om deras värde.

GD Ove Ljung uttryckte i sitt avskedsanförande sin djupa beundran för Telub och den kompetens som Telub har i dag och som företaget under en förhållandevis kort tid har lyckats bygga upp inom försvarselektronikområdet.

John Wetterberg redogör för program och nuläge beträffande renovering av Ra 42-materiel.

Per-Milton Henriksson presenterar provterminal för datatransmission i radiolänknätet.

Rune Arwin redogör för renovering av sambandsmateriel vid Telub.

Vid VUR informerade Bengt-Olof Nygren om vid Telub konstruerad provutrustning för radarmateriel. Vid provriggen Jan Boberg.

Vår produktion av civila produkter presenteras av Lennart Lundgren. På bilden är det Annelie Simon och Cellokop 401 som drar till sig uppmärksamheten.

Telub ett kvalificerat försvarsföretag

Jag ser Telub som ett utomordentligt väl kvalificerat försvarsföretag. Det civila inslaget av produkter är en fördel. Detta sade generaldirektör Ove Ljung vid en informell pressmottagning efter avslutat besök vid företaget.

Inledningsvis poängterade generaldirektören att försvaret måste räkna med att ta fram materiel med så låg livslängdskostnad som möjligt – för användning under kanske 20–25 år.

Särskilda åtgärder krävs då för att hålla materielen igång: underhåll, reparationer, modifieringar. Här kommer Telub in som medarbetare. Ju snävare ekonomiska ramar, desto betydelsefullare blir den verksamhet som t ex Telub bedriver.

De anställda vid Telub har oroats av FMV yttrande över den s k FFV-utredningen. Vad innebär detta yttrande?

– FFV-utredningen hade som uppdrag att komma med förslag till hur FFV skulle vara organiserat för att bäst svara mot samhällets krav. Utredningens majoritet föreslog en uppdelning på bl a ett bolag för produktion och ett för underhåll.

FMV yttrande innebar att vi tillstyrkte bolagsformen. Ett bolag kan bättre följa med den tekniska utvecklingen till rimliga kostnader. Jag ser Telub som ett bevis på detta. Det har varit till förmån för försvaret, att Telub från början fick bolagsform.

Vad som nu skall ske är att regeringen skall ta ställning till utredningens förslag – alltså bolagsform eller ej. Om det blir "ej", fortsätter det som det är. Om det blir "ja", skall bolaget etableras snarast och komma igång med verksamheten. I en andra etapp skall man se på samordningen.

"Det har varit till förmån för försvaret att Telub från början fick bolagsform". Detta bl a sade generaldirektör Ljung vid den avslutande presskonferensen.

Om det blir bolagsform, kan då verksamheten vid Telub komma att decentraliseras?

– Nej, jag vill inte se det så, t o m en ökning kan tänkas. För övrigt måste man göra klart för sig att FFV U-sektor har de aktuella jobben redan idag. FMV har inte avsett att någon materiel skulle flyttas från Telub.

Vad som krävs är en reglering av formerna för samverkan mellan bolagen samt en gränsdragning. Var den gränsen skall gå måste diskuteras.

Men vi talar om förhållanden som var aktuella för ett halvår sedan. Nu är det inte ens säkert att det kommer någon proposition. Den har av allt att döma fördröjts genom remissmyndigheternas delvis negativa inställning. Även FFV personal, som nu har statlig anställning, är emot övergång till bolagsform.

Vad har generaldirektören fått för intryck av Telub i dag?

– Jag var här en gång under 60-talet. Jag är imponerad av den uppbyggnad som skett sedan dess och ser Telub som ett utomordentligt väl kvalificerat försvarsföretag.

Från militär sida ser vi inslaget av civilprodukter som en fördel. Man följer utvecklingen på det civila området och kan utnyttja innovationer av värde. Kontakten med den civila marknaden ger också jämförelsemöjligheter som kan medverka till att vi kommer på rätt nivå när det gäller kostnadsläget.

Telub-nytt nr 1
Den 17.3.1975
Red: Stellan Löwenadler

Försvarsministerns närmaste man på besök vid Telub

Statssekreteraren i försvarsdepartementet, Ulf Larsson, besökte vårt företag den 29 januari. Programmet var det vanliga – information om företaget och dess utveckling samt visning av våra resurser.

Strax före återfärden från Växjö ställde Ulf Larsson upp för ett informellt samtal med lokalpressen, inklusive Telub-nytt. Där framkom bl a att han som nyutträd i befattningen så sent som 1.11.1974 nu befinner sig i ett "inlärningskede". Det gäller att så snabbt som möjligt sätta sig in i den nya verksamheten.

Ett led i detta är besök vid försvarsindustrier. Det var därför med tacksamhet han tog emot Benkt Dahlbergs inbjudan att besöka oss.

På den oundvikliga frågan om vad besöket givit blev svaret: "Telub gav intryck av en otroligt bred verksamhet – större bredd ifråga om aktiviteter än

Medan Lennart Lundgren visar Ulf Larsson en detalj i tillverkningen följer Benkt Dahlberg intresserat Inger Karlssons arbete.

jag tänkt mig. Produktionen av varor och tjänster var mycket omfattande".

Även frågan om den för Telub och Växjö intressanta FFV-utredningen och FMV remissvar på denna var på tapeten. Här kunde dock statssekrete-

raren inte ge något besked – ärendet handläggs inom industridepartementet. Utredningen har emellertid mötts av en hel del kritik, bl a från Statsanställdas förbund, vars personal inte är intresserad av att lämna sin statliga anställningsform.

Smått och gott

RS-personalens förhållanden studeras

En samrådsgrupp har tillsatts för att inom RS diskutera och ta fram förslag i frågor om trivsel, information, arbetstidsförläggning, arbetsberedskap, individuutveckling och andra för RS speciella förhållanden.

Gruppen består av Lars-Erik Persson och Yngve Carlsson för företaget samt Arne Hellstrand och Göran Almemo för TTK.

Ett fönster mot omvärlden

Den 1 april öppnar Telub exportkontor i Malmö. Härifrån kommer vi att bearbeta marknaden för systemtjänster inom områdena bevakning, kommunikation och navigation. Till en början kommer insatserna att riktas främst mot Mellanöstern.

Vår representant i Malmö blir Ingvar Mårtensson. Ingvar, som under 1974 gjort konsultinsatser åt oss, är sedan årsskiftet anställd vid marknadsavdelningen. Till dess att exportkontoret öppnas är han placerad vid Stockholmskontoret.

En organisationsenhet blir tre

Arbetsgruppen för TA organisationsfrågor har avgivit sin slutrapport med förslag, som också godkänts efter diskussion i berörda instanser.

Den nya organisationen innebär en uppdelning av tekniska avdelningen på två fristående avdelningar, TA under Frank Stage och TI under Sven Nilsson samt ett stabsorgan, "Central kvalitetsstyrning" med Erling Bergmark som chef.

Härutöver har instrumentunderhållet inom TAK överförts till verkstadsavdelningen, närmare bestämt VU33.

Rapport från Telub TF/SK

Jan-Lennart Franzén

I Telub-nytt nr 6/74 lovade vi, att så småningom återkomma med en sammanfattning över hur hösten 1974 kom att gestalta sig för vårt idrottsutövande manskap vid SK. Den följer här.

För att börja med fotbollslaget, så andades ju den förra rapporten en viss optimism inför dess vidare framfart. Vi publicerade också, icke utan en viss stolthet, en serietabell som visade att laget intog en avvaktande andraplacing, men med samma antal poäng som serieledarna.

Vi ber Er att inte glömma den tabellens utseende, ty det blev inte bättre men väl sämre. Vi skall här inte närmare gå in på hur vi förlorade de tre sista matcherna, för det gjorde vi. En objektiv och sansad bedömare som under-tecknad konstaterar bara att två s k toppmatcher båda förlorades med uddamålet. Detta blev för mycket för vår spelande lagledare, som tog tre veckor ledigt och satte sig på en (öde?) ö i Engelska kanalen. Vi kvarvarande, som ännu inte lämnat det sjunkande skeppet, fick utstå ytterligare en pärs i säsongens sista match. Under-tecknad, som var utsedd till lagkapten, blev något konfunderad vid slantsinglingen. Motståndarkaptenen, som vann denna, tog sig en djup funderare. På vad? Ingen blåst och solen hade just gått ner.

Svaret kom i andra halvlek, då skymningen övergått i kompakt mörker. Han hade förstås valt att då spela mot det mål som var upplyst från den intilliggande vägens gatlyktor. Inte så underligt då, att vi fick stryk med hela 7-0!

Håll med om att detta är en godtagbar bortförklaring, om än något ovanlig!

Genomgående bäste spelare har varit vår lagledare Bengt Areskoug, som så gott som ensam svarat för hela lagets målfabrikation.

Tvingade inomhus

När fotbollssäsongen väl var till ända tvingades vi inomhus av höstens regn och rusk. Korphockeyn har vi för tillfället lagt på is(!). De senaste vint-rarna har som bekant inte varit av sådan kvalitet, att det gått att få spelbara naturisbanor ens här i Stockholm. Det har då inneburit sena kvällsmatcher på konstis, ibland även lördagar, med tillhörande svårigheter att få samman fullt lag.

Nej, den här säsongen hade vi tänkt att pröva på handboll istället. Detta var något nytt för oss på SK, vilket även resultaten hittills i viss mån skvallrar om. Vår spelande coach Ulf Österman har emellertid klart deklarerat, att denna första säsong är att betrakta som en försöksperiod. Därefter skall resultaten utvärderas och ev. fel och brister rättas till, så att vi till nästa säsong kan komma betydligt bättre förberedda, än vad som nu råkade bli fallet.

Hur som helst tog vi ledningen med 1-0 i vår debutmatch. Historisk målskytt blev Lars Bivstedt, som med ett väl kamouflerat skott ställde målvakten utan chans. Det enda man kan ha att invända mot det målet är väl att det tyvärr också blev vårt sista för den matchen, trots att flera fina tillfällen fanns till ytterligare påspädning av målskorpen.

I en av matcherna blev vi "utsatta" för en kvinnlig domare. Aldrig har man väl hört så lite "snack" och protester på en handbollsplan som i denna match. Det här är kanske rätt medicin mot den s k nedbusningen inom olika bollsporter, lämpligt att introducera under det nu påbörjade kvinnoåret.

Inte bara bollsport

Vid sidan av ovannämnda bollsporter har ett par av våra löpartalanger deltagit och gjort fint ifrån sig vid ett par tillfällen. Bosse Hertz och Sven-Arne

Andersson ställde upp i "Stadionloppet", vilket som namnet anger gick av stapeln inne i och runt omkring Stockholms Stadion.

Bosse Hertz deltog senare på hösten också i kraftprovet "Lidingö-loppet", en sträcka på ungefär 30 km. Detta var för hans del tredje etappen i hans mål att erövra det s k "Klassikerdiplomet". Diplomet erhålles om man inom en tidsrymd av ett år genomför "Vätternrundan" (cykel), "Vansbrosimningen", "Lidingö-loppet" och "Vasaloppet". Bosse har pinat sig runt Vättern, halvt frusit ihjäl i Vansbro, löpt Lidingön kors och tvärs och har följaktligen "bara" Vasaloppet kvar. Bara och bara förresten. Det finns ju ingen snö att åka på. Träningsmöjligheterna är alltså så gott som obefintliga under rådande väderförhållanden.

Men så är det och har varit i alla tider. Vädret rår ingen människa över. Eller gör man det? Amerikanska forskare tror sig ha bevis för, att de senaste "grönvintrarna" — delvis i alla fall — beror på de alltmer omfattande utsläppen och föroreningarna från industrier runt om i världen.

Ja, vad skall man tro. En sak är emellertid säker. Vi hör av oss igen framåt sommaren med nya rapporter.

- Varför kom Du inte på min bjudning?
- Jag var inte hungrig.
- Man går väl inte på kalas bara för att äta.
- Nej, det förstås. Men jag var inte törstigt heller.

Materielmöte luftopra

Björn Pettersson

Den 19 december hade vi glädjen att stå som värdar för ett materielmöte "Luftopra" anordnat av FMV-F:UT – Underhållsavdelningen, tekniska byrån –. Förutom anordnande instans deltog FMV-F:LRM – ansvarig sakinstant, FSS/F14 – svarar för utbildningen – och, för första gången, luftoperativa radionätets samtliga driftchefer. Det senare var en inte minst ur vår synpunkt efterlängtat händelse, eftersom Telub är huvudverkstad för Luftoperativa radionätet.

Mötet inleddes med att Frank Stage hälsade alla hjärtligt välkomna till Telub och presenterade Telub som företag.

Rolf Hjärter, FMV-F:UT, svarade för mötets första punkt. Efter att ha hälsat välkommen och gått igenom dagordningen presenterade han DIDAS MARK – Driftdatasystem Markmateriel. Målsättningen med materielmötet var att redovisa och diskutera resultaten från första delen av den provperiod med felrapportering som pågår inom luftoperativa radionätet. Denna provperiod ingår i projekt DIDAS MARK NY där Telub har i uppdrag att utarbeta kravspecifikationen för ett nytt uppföljningssystem.

Verksamma och f.d. verksamma driftingenjörer i luftoperativa radionätet tillsammans med Telubs representanter.

Genomgången av utvärderingen utfördes av undertecknad och Gunnar Eklund, den sistnämnde projektledare för den del av uppföljningen som berör luftoperativa radionätet.

Efter denna genomgång hade vi nöjet att lyssna till bdir Kurt Filipsson och fbint Lennart Sandlin från F:UDE. Anledningen till deras besök var dels att informera mötesdeltagarna och dels att – på eftermiddagen – informera oss på Telub om ESYM FU – Ekonomisystem Facket Flygmateriel Underhåll.

Sista punkten före lunch upptog information om ny och planerad materiel i nätet. För denna information svarade saksidans representant, Harald Thomsen, F:LRM. Lunchen serverades i vår matsal. Livliga diskussioner vidtog och vi fick möjlighet att bekanta oss närmare med varandra.

Efter lunch informerade Gunnar Eklund och Leif Stockselius om huvudverkstadens uppbyggnad och målsättning. I samband med detta informerade Nils Skoging om fjärrskriftfrågor som berör nätet.

Resten av eftermiddagen ägnades åt tekniska diskussioner och mätningar. Ansvariga för detta var Leif Stockselius, Stefan Lindh och Ove Söderström.

Mötet avslutades med att Rolf Hjärter tackade Telub för gott värdskap och väl genomfört program. Han uttryckte också en förhoppning om att det inte ska dröja alltför länge innan vi åter kan träffas.

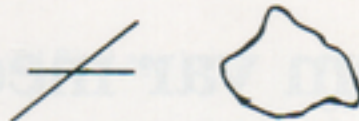
Byrådirektör Harald Thomsen presenterade ny och planerad materiel.

Leif Stockselius demonstrerar av Telub framtaget provdon MT 722.

Ove Söderström visar tillsammans med Curt-Ove Johansson vår provutrustning för fjärrskrivmaskiner.

Punkter, linjer, ytor

Under denna rubrik berättar en av våra läsare om några företeelser på det matematiska området.

Vi inleder här med ett ytbegrepp för en del väl känt för andra känt kanske "till utseendet".

Har Du hört talas om formatet A4. Jaså, inte det! En A4-sida då? Inte det heller! Du har säkert sett en A4-sida många gånger. Tidningssidan detta står på är en A4-sida. Om Du tar en linjal och mäter upp sidorna skall Du finna att den korta sidan är 210 mm och den långa 297 mm (om inte Skiöld skurit fel). Räknar vi ut förhållandet mellan den långa och den korta sidan, dvs dividerar 297 med 210, får vi 1.41:1.

Vi lägger nu två sidor ur tidningen med långsidorna mot varandra. Då får vi en yta som har en kortsida lika med A4-sidans långsida, dvs 297 mm, och en långsida lika med 2 ggr A4-sidans kortsida, dvs $2 \times 210 = 420$ mm. Räknar vi ut förhållandet mellan det nya formatets långsida och kortsida, dvs dividerar 420 med 297, får vi 1,41:1. Vi kallar detta format A3. Vi lägger ihop två sådana A3-sidor på samma sätt som vi lade ihop två A4-sidor och får på så sätt ett nytt format – vi kallar det A2 – med sidorna 594 respektive 420 mm. Förhållandet mellan sidorna blir även här 1.41:1.

Vi lägger ihop två A2-sidor och får då

en A1-sida med kortsidan 594 och långsidan 840 mm. Här måste vi fuska. Det fastställda måttet är faktiskt 841 mm. Förhållandet mellan sidorna är även här 1.41:1.

Vi lägger ihop två A1-sidor och får då en A0-sida med kortsidan 841 och långsidan 1188 mm. Här måste vi fuska igen. Det fastställda måttet är faktiskt 1189 mm. Förhållandet mellan sidorna är även här 1.41:1.

Vi har nu skaffat oss följande format.

A0 = 1189 x 841 mm
A1 = 841 x 594 mm
A2 = 594 x 420 mm
A3 = 420 x 297 mm
A4 = 297 x 210 mm.

Så räknar vi ut ytan av A0-formatet, dvs multiplicerar 1189 med 841 mm, och får då 999849 mm^2 , dvs (praktiskt taget) 1 m^2 . Detta ger oss nyckeln till A-formaten. Dessa har bildats med utgångspunkt från en rektangelyta av 1 m^2 och ett sidoförhållande av 1.41:1 ($\sqrt{2}:1$).

Nu kan vi lätt räkna ut ytorna på de övriga formaten.

A1 är hälften av A0 som är 1 m^2 , dvs $1/2 \text{ m}^2$.

A2 är hälften av A1, dvs $1/4 \text{ m}^2$.

A3 är hälften av A2, dvs $1/8 \text{ m}^2$.

A4 är hälften av A3, dvs $1/16 \text{ m}^2$.

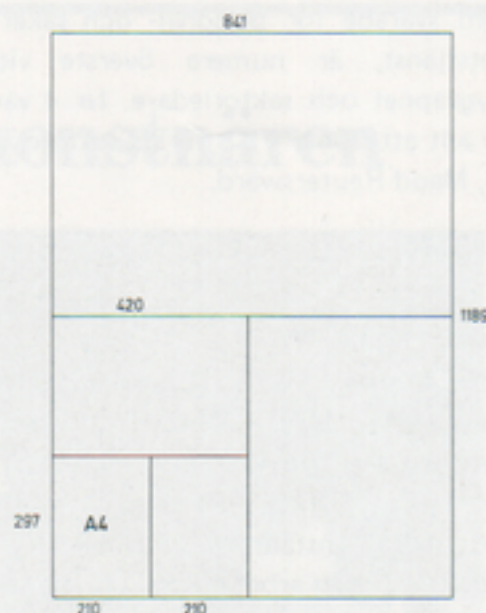
Även mindre format är definierade.

A5 = 210 x 148 mm, yta $1/32 \text{ m}^2$

A6 = 148 x 105 mm, yta $1/64 \text{ m}^2$

A7 = 105 x 74 mm, yta $1/128 \text{ m}^2$.

A-formaten utgör standard för blanketter och formulär. Ritar vi skalenligt upp ett A0-format och lägger in formaten A2–A4 får vi följande bild.

Testa Ditt kvalitetstänkande

Erling Bergmark

Erling Bergmark, vår kvalitetsansvarige kollega gav Dig i Telub-nytt nr 6 några påståenden att fundera över. Han fortsätter här med ett par nya sådana. Svaren finner Du på annan plats i detta nummer.

Påstående 3.

För att effektivt kunna lösa kvalitetsproblemen måste man lista upp de 20 största för att kunna komma åt 80 % av felkostnaderna.

Rätt Fel

Påstående 4.

Kvaliteten kan inte ersättas med service.

Rätt Fel

VET DU OM

att Du kan prenumerera på företagsnämndens protokoll?

Anmäl till PAX, tel 123

Dom var med från början

Som bekant firade Telub i fjol höst sin 10-åriga tillvaro. I samband därmed utdelades armbandsur till dem som kunde räkna 10 års anställningstid vid företaget. De presenterades i bild i senaste numret av Nämnd-nytt. Dvs alla utom en – den som

anställdes först av alla dessa, nämligen Tore Persson med anställningsnummer 5. Vi tänkte här presentera honom lite närmare och då tillsammans med 6:an, Jan Stenberg, som anställdes samma dag, den 1 mars, 1964.

Vän av ordning – det finns ju många sådana – frågor förstas genast: Vart tog de fyra första vägen? Nr 1 var Eric Malmberg, VD och sedermera generaldirektör som bekant. Näst i tur kom direktör Hans Thorelli, LME, vilken tjänstgjorde som konsult vid företagets uppbyggnad. Han lämnade oss dock i ett tidigt skede liksom nr 3, överstelöjtnanten Uno Brämning. Den senare, som svarade för personal- och säkerhetstjänst, är numera överste vid flygvapnet och sektorledare. Nr 4 var av allt att döma VD:s första sekreterare, Maud Reuterswärd.

Tore Persson, först på plan av Telubs nuvarande personal, tar emot sitt armbandsur av Benkt Dahlberg. Tvåan, Jan Stenberg, har fått sitt ur tidigare och ses här i djup beundran.

Tore tog en chans

Tore föddes i Malmö. Efter ingenjörsexamen vid HTL i Örebro studerade han några år vid Chalmers, gjorde sin värnplikt vid RMS i Göteborg och fick sedermera anställning vid SAAB i Göteborg. Han arbetade där i drygt två år och återvände därefter till Rms, nu som anställd.

Så blev det då Telub. Det var en chansning, man visste inte vad man gav sig in på. Företaget var ju okänt, många av dom som hört namnet hade gärna en negativ inställning.

Anställningen här har väl varit både på ont och gott – mest gott. Det var positivt att komma till ett företag, som inte var belastat med gamla rutiner. Man fick större frihet i arbetet på det viset.

Det har också varit personligt utvecklande med ökade uppgifter och ansvar

i takt med företagets utveckling. Och den negativa inställning många hade till det nya företaget har ju ändrats efter hand – t o m till uppskattning.

Liksom Jan Stenberg kom Tore att från början arbeta med Hawksystemet. Han är numera chef för den sektion inom tekniska avdelningen, som har detta system inom sitt ansvarsområde.

För övrigt började tjänsten för dem båda med en fyra månaders vistelse i USA för utbildning på Hawksystemet. För Tores del var det andra besöket där, efter 8 månaders radarutbildning under RMS-tiden.

Hur arbetet kommer att se ut i framtiden vet man väl inte riktigt. Systemet har genomgått flera modifieringar under årens lopp och hur det slutar kan man inte sia om.

Skogen är mörk

En negativ erfarenhet var nog skogen. Tore märkte det inte till att börja med. När en av de skånska vännerna talade entusiastiskt om slätten, de milsvida vyerna, reagerade han inte omedelbart. Men när han själv en dag stod vid flygfältet i Ronneby kom "chocken". Man "ser" ju! De' e' inga trån i vägen!

Även om längtan till havet och vidderna är stor och vistelsen i "mörka Småland" är att betrakta som ett intermezzo, har emellertid Tore och familjen funnit sig väl till rätta här. Bara detta att från en omodern lägenhet i Landala komma till en modern och bra bostad eller från en delvis förslummad stenöken till en idyll med naturen inpå knutarna har varit positivt. Och avståndet till Skåne är inte större än att besöken där kommer ganska tätt.

Från SAAB till Telub

Janne är född i Tidaholm. Liksom Tore tog han sin ingenjörsexamen vid HTL i Örebro och fullgjorde värnplikstjänstgöringen vid RMS. Närmare bestämt som instrumenttekniker – siktes- och radartekniker, om man så vill. Janne gick också till SAAB, fast det i hans fall blev Jönköping, och kom så småningom därifrån till Telub.

I början sorterade hela Rb 67-verksamheten under tekniska avdelningen. Efter utbildningen i USA kom Janne direkt in i den praktiska verksamheten. Han provade robotar ute "på fältet", tjänstgjorde bla flera månader vid Lv 4.

Så småningom blev det också beskrivningsarbete. Tillsammans med Tore arbetade Janne med översättning och bearbetning av det amerikanska materialet avseende robotsystem 67. Kon-

toret fanns då ännu vid Pär Lagerkvists väg.

När vi så småningom fick hit kalibreringsutrustning blev det praktiskt arbete igen, nu med instrumentkalibrering. De båda var också de första som, efter en övergångsperiod i nuvarande förrådsbyggnaden, flyttade in i de nya verkstadslokalerna försommaren 1966.

Janne går till verkstaden

Så småningom skildes de båda kumparnas vägar. Medan Tore stannade vid TA blev Janne ledare för Robot 67-verkstaden och fr o m den 1 januari 1970 chef för sektionen VU, som i det sammanhanget utökades med elledning-verkstaden.

Mest aktuellt nu ifråga om framtida utveckling är just elledningssidan –

modernisering av radar PS04 och centralinstrumentering cig 760. Två projektgrupper med deltagare från FMV, LME och Telub (när det gäller siktet även Tekniska Utvecklingar AB "TU") arbetar med detta. I båda fallen är Telub sammankallande och Jan Stenberg ordförande.

Skogen inget nytt

För Janne var omställningen till Växjö-förhållandena inte något problem. Naturen här är ganska lik den i Tidaholmsområdet även om höjdvariationerna här är mindre markerade. Han såväl som familjen trivs fint. Tätorten är lagom stor och – inte minst viktigt – barnvänlig. Det enda negativa var till en början att affärerna inte hade öppet på tider som passade förvärvsarbetande människor. Men det har ju ändrat sig nu – på ett radikalt sätt. ■

Luciasmycket 1974 gåva av konstnären

Luciasmycket: slipad svensk granit i silverinfattning.

Telubs Lucia 1974, Lena Andersson TLX/TMX, fick vara med om en ganska unik begivenhet. Det traditionella Luciasmycket överlämnades nämligen av ingen mindre än konstnären/tillverkaren personligen. Att givaren, Allan Holmér, dessutom är telubare och arbetar vid samma sektion som Lena gör ju inte saken sämre.

I en "exklusiv intervju" berättar Allan för Telub-nytt att han länge sysslat med silversmide som hobby. Bland många andra silverarbeten kan nämnas två brudkronor, varav den ena bars av bruden vid hans eget bröllop. ■

"Att bäras i band om halsen". Allan Holmér beredd att överlämna den unika gåvan.

Äntligen korphockey

Text: Kennert Johansson

Foto: Sune Ekstrand

Korphockeyn är nu äntligen i full gång, efter en lång väntan på att få komma in i Växjö ishall. Intresset för spelet tycks bara öka och detta trots de många gånger sena speltiderna – i vissa fall ända fram till 23.30.

Telub har i dag ett 40-tal spelare, som kämpar om platserna i våra två lag. Skall vi ha tre lag nästa år? I årets serier spelar ett lag hockey av "gammal modell", ett lag den nya "mjuk-hockeyn". Den senare har för övrigt medfört endast nöjda tongångar bland spelarna.

Hösten 1974 började med det tråkiga beskedet "inga korplag i ishallen före mitten av januari". Denna tidpunkt försköts sedan till mitten av februari.

Men så blev det alltså dags för start. Hockeysektionen började arbeta för högtryck. Spelarna tryckte på. Mera träning! Har du ingen träningsmatch snart? Frågorna haglade över sektionens ledningen.

Så småningom lyckades vi ordna några matcher i Tingsryd. Tiderna spelade ingen roll. Vid ett tillfälle blev det kl 08.00 en lördagsmorgon, i övrigt sent på kvällarna. Båda våra lag visade goda taktik och noterade flera segrar över de bättre Tingsrydslagen.

Efter hand ställdes tider till förfogande även på Alvesta konstisbana. Det blev mera träning och fler matcher. Och intresset höll i sig. Vi har haft ett 20-tal spelare med på träning, något som aktiva klubbar säkert skulle avundas oss.

Rafflande seriepremiär

I seriepremiären i korphockey möttes Telub I och Dackes golv i en rafflande match. I lagen ingick flera f.d. div II-spelare, vilket gjorde att matchen blev "tät" från första början. Båda lagen visste att man här hade sina kanske värsta motståndare.

Telub började bäst och tog ledningen med 1-0 genom Kennert Johansson. Sedan Dackes kvitterat kom 2-1 genom Erling Bergmark. Detta hände i första halvlek.

I andra halvlek kom Dackes starkt. Gjorde både 2-2 och 2-3 innan Telub vaknade till. Men när två minuter återstod blev det fart på spelet. Erling började med att kvittera. Sven Hildenborg sköt ett långskott som Göran Gustavsson styrde in till 4-3. Slutligen fastställde Erling resultatet till 5-3.

I Telubs lag gjorde Christer Håkansson en bra match som målvakt med flera fina räddningar. Sven Hildenborg,

Donald Dryler, Göran Gustavsson och Kent Eriksson vid ett baklängesmål.

Där satt pucken i nät. Telubs fjärdde mål instyrt av Göran Gustavsson.

Kennert Johansson och Erling Bergmark i kamp med Dackes "Österklädda" spelare.

Här gäller att täcka upp. Sven Hildenborg i full aktion.

Nära ögat. Lennart Thoresson och Folke Gavelin har målvakten ur spel.

"gamlingen" i laget, höll fint ihop försvarsspelet. Efter att ha gått i stort mållös från senaste träningsmatch tycks Erling Bergmark ha återfått självförtroendet ordentligt. Med sina tre mål var han Telubs klart bäste spelare.

Glädjande för oss spelare var det stora antal supporters som dök upp för att bilda hejarklack och hjälpa till vid spelarbyten. ■

Varför behöver vuxna studera?

Telub-nytt publicerar här några tankvärda rader tagna ur "Kursinformation nr 1" PAU den 9.1.1975.

Varför behöver vuxna studera?

För att bättre klara sitt arbete
För att kunna avancera

För att kunna diskutera och debattera
För att kunna bevaka sina rättigheter
För att demokrati kräver kunskap

För att bättre kunna följa radio, TV och press

För att bättre kunna utnyttja fritiden
För att träffa andra människor

För att bättre förstå den yngre generationen
För att kunna hjälpa sina barn med skolan
För glädjen att veta

Skall jag söka "X" eller får jag be honom ringa

Telub-nytt har vid flera tillfällen under årens lopp påtalat våra växelflickors problem med kolleger som har den fantastiska förmågan att kunna upplösas i

intet. Vår trogne medarbetare, Sune Ekstrand, konstaterar i nedanstående inlägg att problemen fortfarande kvarstår. Känner Du igen Dig?

Tänkte hjälpa flickorna i växeln med ett litet upprop. Det gäller naturligtvis det som har med telefondisciplin att göra. Har Du tänkt på vad som sker om Du inte svarar på sökarsignalen? Kunde nästan tro det! För det första hindrar Du andra, som också behövde sökas, och det kan ju vara något viktigt – även till Dig! De allra flesta svarar snällt på sina sökarsignaler, men tillhör Du den lilla grupp som inte gör det, så skärp Dig!

Vidare finns det somliga som inte meddelar tjejerna i receptionen då De far ut på tjänsteresa. Detta får till följd att växeln kopplar upp samtal, som ingen svarar på, varefter sökarsystemet kopplas på – till ingen nytta.

Värst är det kanske när den som söks "sitter i sammanträde". Många gånger lovar då flickorna i växeln be vederbörande att ringa upp, något som trots ivriga påstötningar, ibland flera gånger, ändå glöms bort!

Om vi utger oss för att vara ett serviceföretag, måste vi väl också leva upp till detta! Vet Du förresten vem som får ta emot allt ovet från kunderna? Ja, själv slipper Du ju, men de stackars telefonisterna kan berätta! Det är dom som får ta emot bannorna för att inte vissa personer "kommer ihåg" att ringa upp.

Här några regler:

Gör till en vana att meddela växeln när Du lämnar företaget i något ärende eller är fastläst i sammanträde el dyl. Svara alltid på Din personsökningssignal!

Då växeln meddelat att någon sökt Dig, ring upp omedelbart!

Följer Du detta sparar Du mycket onödigt arbete för växelpersonalen, samtidigt som vårt anseende utåt växer. Det finns inget mer nedsättande för ett företag än att växeln inte kan lämna besked om var uppringda personer befinner sig och när de åter är anträffbara. ■

Plock ur protokollen

Personalkommittén

Det akuta behovet av "mekaniska yrkesarbetare" är delvis löst. Telub har genom besök på arbetsförmedlingen och AMU-center i Ronneby och Halmstad skapat en bestående kontakt med AMU och en ökad förståelse för våra arbetskraftsbehov på den mekaniska sidan.

Kenneth Johansson frågade vad företagets personaldataregister innehåller. Finns för individen hemliga upplysningar? Ordf redogjorde för innehållet i dataregistret och påpekade att inga uppgifter är hemliga för den person uppgifterna gäller.

Ordf redogjorde för företagets utbildningsplanering. En journal över utbildning och genomgångna kurser för varje individ ligger till grund för utbildningsplaneringen.

Kenneth Johansson efterlyste intyg för genomgångna kurser som företaget ordnar internt eller externt. Besluts att PA skall undersöka i vilken utsträckning man givit intyg och om man kan utöka detta.

Ordf informerade kommittén att PA har för avsikt att systematiskt göra avgångsintervjuer med personal som slutar vid företaget. Kommittén fick ta del av de frågor som kommer att användas vid intervjuen. Besluts att kommittén skall informeras om resultatet av en sammanställning varje år.

En fråga från tidigare sammanträde angående HVC besvarades av ordföranden: "Riktlinjerna för HVC verksamhet är att bedriva 50 % förebyggande hälsovård och 50 % sjukvård. Det betyder att med nuvarande kapacitet kan man ta emot upp till fyra akutpatienter per dag (alltså utöver dem som bokar tid i vanlig ordning, red:s anm). Övriga hänvisas till jourläkarcentralen på Dockan".

Det framlades ett förslag till ny rutin för semesteransökan. Det nya i förslaget är att redovisning av kvarvarande semesterdagar skall ske på lönespecifikation som nettodagar. Lördagar är således borträknade. Ledigheten den 31/12 påverkas inte av nettoberäkningen. Personalkommittén godkände förslaget.

Beslutades att personalkommitténs sammanträde skall vara rökfria från och med nästa sammanträde.

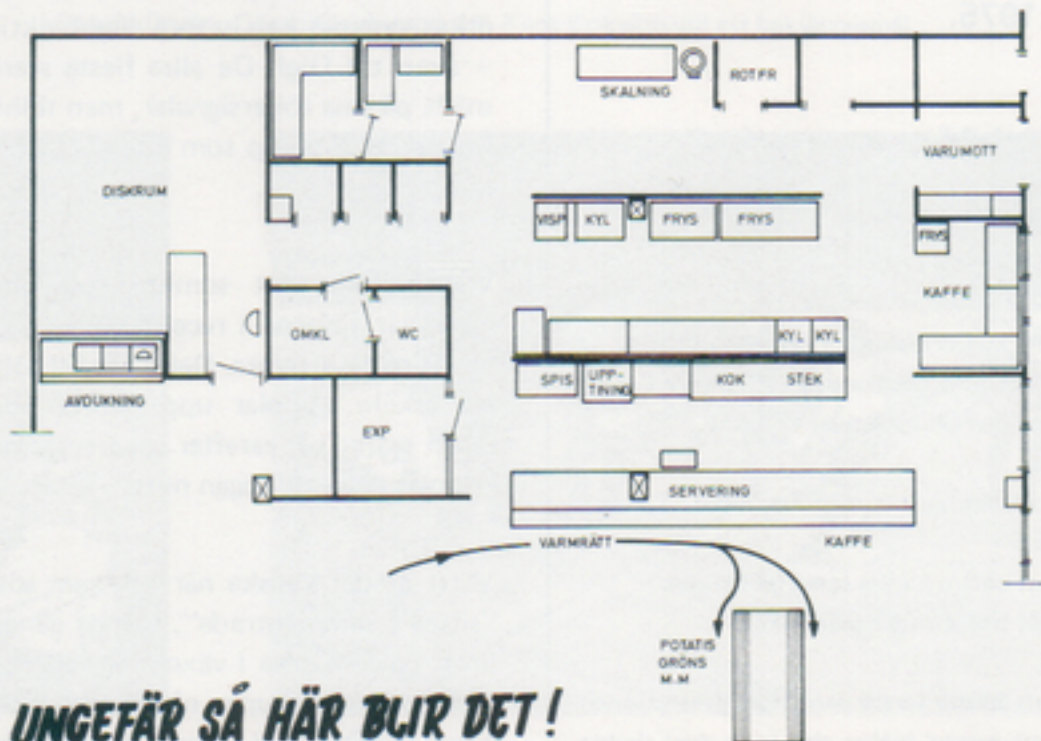
Matrådet

Nytt kostsystem och ändring av personalkök i Växjö

Ordförande presenterade förslag till nytt kostsystem. Nuvarande kantinmat föreslås ersättas med s k bekvämat, vilket innebär att i huvudsak djupfrysade färdiglagade huvudrätter uppvärms i varmluftsugn för servering vid bardisk. Köket kommer härvid att helt ombyggas och kompletterande utrustning anskaffas.

Bland förändringarna kan nämnas:

1. Potatis kokas i köket och potatisskalningsmaskin anskaffas. I ingångsskedet beräknas dock färdigskalad potatis att användas. Senare kommer även oskalad potatis att serveras.
2. Utrustning för beredning av råkost anskaffas och råkostsallad serveras varje dag.
3. All potatis, grönsaker och råkost placeras vid självservering i matsalen.
4. Diskutlämning ändras så att gästen själv sorterar upp diskgodset och ställer respektive diskgodset på angiven plats.
5. Kaffebryggare flyttas till annan plats i köket och kaffe vid bardisken serveras från glaspumpor.
6. Elektronugn för uppvärmning av à la carterätt beräknas anskaffas.
7. Köket utökas och bardisk flyttas fram ca 2 meter.

UNGEFÄR SÅ HÄR BLIR DET!

Ombyggnaden beräknas börja vecka 8 och vara klar under vecka 12. Under denna tid kommer bardisken att flyttas provisoriskt fram där första bordsraden nu står. Köket avskärmas tillfälligt genom inbyggnad. Representation vid sittande bord kan under byggnadstiden ej effektueras.

Beträffande utplacering av fler kylskåp för medhavd mat för verkstadspersonal i Växjö, beslöts att denna fråga skall bevakas av verkstadens referensgrupper.

Matsal Risinge

1. Maten (huvudrätt, potatis, råkost) levereras från Växjö.
2. Potatis kokas i Risinge.
3. Mikrovågsugn bör sättas upp.
4. Matsalen föreslås snyggas upp. Denna fråga tas upp i skyddskommitten om medel får disponeras ur miljöfonden.
5. Inga byggnadsändringar erfordras i köket.

VF/VK samrådsgrupp

H Fridborn. Samråd har tagits med TA beträffande bristkortet, varvid konsta-

terades att den mtrl som går in i förråd alltid ska överensstämma med befintliga underlag, vilket innebär att endast kurant materiel skall in i förråd. Några bristkort får ej följa mtrl i förråd.

J-E Abrahamsson. Vid viss ålder kallas personalen till en hälsokontroll. Denna hälsokontroll är kostnadsfri för den undersökte med undantag av då vederbörande blir remitterad till Fys. labb. för blodprovstagning. Kostnaden härför 12:– får patienten själv betala.

Efter hänvändelse till PA återbetalar TELUB de 12 kronorna.

Finns någon föreskrift eller meddelande på att så sker?

Många känner inte till detta. Frågan tas upp med PA.

(Red har under hand kontaktat PA, som bekräftar att de 12 kronorna i detta fall återbetalas mot uppvisande av läkarvårdskvitto).

Samarbetsgruppen VU

BAC har tagit upp med myndigheterna om att få ändra södra P-platsen så att det blir en infart och en utfart.

Ordförande redogjorde för läget på Cig 760. Man väntar just på anbudsinford-

ran, Telub kommer om vi får beställningen att bli huvudleverantör, sedan får vi i vår tur anlita underleverantörer.

För Cig 760-arbetet behövs utrymme för att parkera materiel som inte används i produktionen, ev ett skärmtak.

För Cig 760 har bildats en arbetsgrupp bestående av LME, TU, FMV och Telub AB. Telub är sammankallande och Jan Stenberg är ordförande.

PS-04-arbetet består av

- a MTI modifiering
 - b Stril- och sambandsmodifiering
- LME tillverkar modmateriel och Telub installerar.

Tidigare avsågs dessutom att genomföra renovering men denna kommer att ersättas av erforderlig reparation.

Även för PS-04 har en arbetsgrupp tillsatts och i den ingår:

LME, FMV och Telub AB. Också här är Telub sammankallande och Jan Stenberg ordförande.

VU1 och VU2 skall flytta vid halvårskiftet. En arbetsgrupp skall tillsättas som löser sekretess- och andra frågor vid flyttningen.

Testa Ditt kvalitetstänkande

Här kan Du kolla om Du svarat rätt på Erling Bergmarks påståenden.

3. Fel!

Det finns inget sådant som kvalitetsproblem, utan problemen avser avvikelse från ställda krav. Dessa problem ska hänföras till de avdelningar eller motsvarande som är ansvariga för korrigerande åtgärder. Sälunda har vi tillverkningsproblem, inköpsproblem, konstruktionsproblem, serviceproblem etc. Säg inte kvalitetsproblem. Kalla det för vad det verkligen är.

4. Rätt!

Produkttypen spelar självfallet en stor roll vid avvägningen mellan funktionssäkerhet och service.

En snabb och säker service är alltid ett bra försäljningsargument, men kan dock aldrig ersätta insatser för att erhålla rätt kvalitet på produkterna.

Ett exempel hämtat från ett inlägg i Industria för några år sedan, författat av en husmor. Hon hade upplevt den föga avundvärda situationen att någon timme före gästernas ankomst en lördagskväll finna, att hennes nya fina spis vägrade fungera.

Hon påstod bestämt, att tanken på den vänlige servicemannen, som hon lätt kunde

nä på måndag morgon, i det ögonblicket inte förmådde höja hennes sinnesstämning.

Nytt deltagarrekor på julfesten

Lördagen den 11 januari avhölls Telubs årliga julfest. Inte mindre än 800 anställda och familjemedlemmar deltog, däruv 375 barn. Efter förplägnad i personalmatsalen, filmföreläsning och visning av verkstäderna vidtog dans kring granen och sånglekar för de små under Olle Nilssons erfarna ledning. Under tiden kunde de, som så ville, ägna sig åt dans till Tage Bards orkester.

Den allmänt uppskattade festen avslutades som sig bör med att tomtarna delade ut julklappar och gottpåsar till alla barnen.

Visning på verkstaden hör till traditionen. →
Hos Aiwest fick lekmanen kontakt med elektroniken under och på tillverkningen drog våra produkter berättigad uppmärksamhet.

Ett litet gäng, men ett gäng där flertalet varit med i många år, förbereder årets julfest. Från vänster Ivar Fredriksson, Ingemar Gustafsson, Martin Ekdahl, Jan-Erik Svensson, Bo Skough, Lars Gerdin, Siv Schelin, Evert Gustafsson och Gun-Britt Bengtsson samt, vid kameran, Stellan Löwenadler.

Det är mycket som skall ordnas kvällen före festen. Bord skall ställas i ordning och dukas, högtalare monteras. Gotter, bröd läsk mm skall finnas på plats och så julklappar förstås. Ett 20-tal trogna medarbetare ordnar och packar. På ett par timmar brukar allt vara klart.

Festen börjar med kaffe och läsk, kakor och tårter.

↑
Efter diverse biobesök samlades man till dans kring granen och sånglekar, allt under Olle Nilssons ledning. Olle har varit med oss så många år nu att han är som "barn i huset".

Och så höjdpunkten, julklappar med gottpåsar.

Oj, en riktig tomte

Å nej, mej lurar du inte

Vad kan det vara i dom andra påsar?

Blir du inte färdig snart?

Posering för kameran är förstås viktigare än tomten.

"En djävul, men rättvis"

Sensitivitetsträning, gruppdynamik m m hör till moderna metoder i ledarutbildningen. Vi har haft ett auktoritärt ledarskap med klara ordervägar, enkelriktad kommunikation och klart definierade ansvarsgränser. Mönstret håller nu på att förändras. Vi har en hierarkisk basorganisation,

men vi har också mer och mer utvecklade projektorganisationer, som skär snitt i hierarkin. Behöver vi lära något nytt för att klara av detta? I nedanstående tänkvärda artikel behandlar Martin Ekdahl dessa frågor. Han ger inte svaren – dem måste vi alla hjälpa till med att få fram.

Varför konstrar man till ledarutbildningen? Man använder metoder som går under beteckningar som sensitivitetsträning, gruppdynamik, relationssträning, kommunikationsförståelse etc. Man tycks slänga läroböcker och dokumenterat kunskapsstoff på sophögen. Grupparbete med definierade uppgifter försvinner. Skrivningar och prov verkar vara borta ur bilden. Betygssättning får tydligen inte förekomma osv. I stället för utbildning talar man om utveckling.

Ser man saken på det sättet blir man betänksam. Särskilt om man också tar den aktuella debatten kring den sk sensitivitetkursen med i beräkningen. Tar man också med att vi rent kunskapsmässigt måste skaffa oss utbildning om alla nya lagar och avtal, som formellt reglerar förhållandena i näringslivet, ja, då är det lätt att nedvärdera det "moderna" tänkandet kring ledareutveckling och relationsträning.

Men innan vi spolar allt vill jag gärna teckna en bakgrund till varför det måste komma något nytt. Jag vill också därefter försöka argumentera för de än så länge trevande försöken att skapa utbildning i dag som täcker behovet i morgon.

DET RENODLADE AUKTORITÄRA MÖNSTRET

Det auktoritära organisationsmönstret hade klara ordervägar och enkelriktad kommunikation, klart definierade ansvarsgränser och klart uttalade straff- och belöningsinstrument. Detta mönster lämnade inget större utrymme för tankar eller åtgärder som hade sam-

band med mänskliga relationer och reaktioner. Man ifrågasatte beslut endast för sig själv eller inför dem som inte hade med saken att göra. Utlopp för aggressivitet och andra uppdämda behov, som inte stämde med mönstret, fick man klara av hemma genom att exempelvis sparka omkull katten.

Exempel på omdömen om funktionärer i det mönstret var "En djävul, men rättvis", "Han vet då vad han säger, den där", "Fan vad det kändes kymigt när bossen kom ner", "Ska jag in till honom nu, vad har jag då gjort". Eller, som en äldre man sa till mig när vi tackade för gott samarbete, "Vi har ju inte behövt träffa varandra så ofta, det har ju gått rätt bra för mig". Med andra ord han upplevde det som om företaget inte hade haft några problem med honom.

Kort sagt: respekt och ibland rädsla i ett invariant auktoritärt mönster, som man inte officiellt ifrågasatte.

VAD HAR VI NU DÅ?

Det vet vi visst inte riktigt. Men att våra system och organisationsmönster inom företag och även privat håller på att förändras står helt klart. Vi talar om komplexitet, handlingsförklarning, tungroddhet. Men vi talar också om trygghet, trivsel, utveckling, medverkan. Och allt är nog rätt. Vi får dras med allt.

Våra organisations- och beslutsmonster är idag mer komplexa, mer föränderliga och mer flexibla. Vi har en hierarkisk basorganisation, men vi har också

mer och mer utvecklade projektorganisationer, som skär snitt i hierarkin. Vi har också en ökande representativ organisation genom ett ökat personalinflytande. Våra arbetsuppgifter växlar mera. Omplaceringar och andra förändringar blir allt tätare. Den formella tryggheten är garanterad i lagar och avtal. Men den känslomässiga tryggheten kommer bitvis i kläm. Vi vet mera om egen, gruppens och hela företags situation. Viljan och ibland också förmodligen att medverka i sådant som ligger utanför det hierarkiska kompetensområdet ökar. Behov som egenvärde och självförverkligande är något som allt fler tänker på.

Viljan att samarbeta är ett behov som alltid har funnits hos människor. Men idag vill vi samarbeta på ett sätt där också våra egna villkor är med i ett öppet samspel.

BEHÖVER VI LÄRA NÅGOT NYTT FÖR ATT KLARA AV DETTA?

Troligtvis ja! Vi är någon miljon som i genomsnitt har kvar 25 produktiva år till förfogande. Vi lever i en nuvärld som är mer olik den vi uppfostrades och grundutbildades i än någon annan tidsperiod. Jag tror inte vi behöver någon mental omskolning. Men jag är helt övertygad om att vi måste få fram metoder som gör att vi kan lära oss samverka bättre utan att det leder till handlingsförklarning och byråkrati. Projektgrupper, medbestämmanderätt, medansvar, individuell utveckling är begrepp som har kommit för att stanna.

För att klara detta hjälper det inte enbart att vi i föreläsningssform, i grupper eller i vår kammare lär in allt i kunskapsväg som finns. Vi bör också lära känna oss själva lite mer och också veta något mer om vad som rör sig "innanför skinnet" på vår omgivning. Detta går endast att göra tillsammans, i grupper, kanske måste det också bli konfrontationssituationer. Det kan ibland göra ont och kännas besvärligt. Men jag tror att vi med vettiga metoder — kanske just gruppdynamiska och

sensitivitetsbetonade — kan göra oss själva och andra mera kunniga och utveckla förmågan att med något ökad känslighet samverka till goda resultat.

TELUB DÅ?

Våra hittills gjorda försök med ledareutveckling har visat att vi är på rätt väg. Vi måste arbeta för att skapa förutsättningar för bättre samverkan

och lyhördhet människor emellan. Vi är inte ute efter att vädra enskilda människors problem eller att utsätta någon för onödigt psykiskt tryck. Vi är ute efter att med hjälp av, som vi hoppas, allt bättre utbildningsmetoder få de bästa mänskliga egenskaperna att fungera ännu bättre i de olika organisationsmönster som vi finns i. Om vi skall använda nuvarande utbildningsmetoder är en fråga som så många som möjligt skall få ta ställning till. ■

En årskurs möts efter 10 år

"Jubilarerna" med lärare församlade. Bortsett från att ett par gömt sig bakom bordskamrater syns från vänster: Christer Yngvesson, Sven Pettersson, Ove Fransson, Nils-Olof Andersson, Karl-Erik Svensson, Kjell Juhlander, Ulf Fransson, Stig Knutsson, Börje Pettersson, Roland Karlsson, Bernt Eriksson och Tommy Sjösteen.

Kjell Juhlander

Fredagen den 24 januari träffades ett glatt gäng telubare på Växjö Stadshotell för att celebrera en för dem alla gemensam och betydelsefull period som låg 10 år tillbaka i tiden. Det var första kullen från vår dåvarande verkstadsskola som tillsammans med lärare hade samlats för att prata gemensamma minnen. Av de 16 pojkar som började höstterminen 1964 avbröt två sina studier på ett tidigt stadium. De återstående 14 fullföljde utbildningen och de allra flesta kom att stanna i företaget många år. Av de 10 som deltog i festen var åtta fortfarande trogna telubare liksom lärarna.

Vi som arbetade med undervisning och som följt pojkarna från de var omkring 16 år blev påmind om vad 10 år betyder — speciellt vid den åldern. Vi satt nu tillsammans med en grupp erfarna tekniker, väl etablerade inom sitt yrke och de flesta familjeförsörjare. Det var en lättsam kväll med många glada skratt — en kväll att minnas.

Företaget bidrog med större delen av kostnaderna för förplägnaden vilket i hög grad uppskattades. ■

Tommy Sjösteen gjorde sig — precis som under skoltiden — till tolk för kamraterna. →

PERSONALÄRENDEN

Sedan föregående utgåva av Telub-nytt har nedanstående nyanställda tillkom-

mit vid företaget. Vi hälsar dem alla hjärtligt välkomna i vår krets.

Växjö

Marianne Westman
Vik kontorist BA

Bengt-Åke Månsson
Ingenjör TAT

Katarina Spetz
Arkivkont TIK

Öisten Lysell
Eldledn tekniker VAU

Stockholm

Claes Isgren
Ingenjör TAS

Lisen Estling
Städerska BA

Conny Sundberg
Ingenjör TAT

Yvonne Jansson
Maskinskriverska TIU

Peter Wickström
Vik kontorist VAF

Lise-Lotte Sejdeland
Telefonist SK

Ingegerd Röpelin
Vik städerska BA

Åke Plyhm
Planeringsing TAT

Anita Andersson
Telemontör VAL

Leif Källsand
Ytbehandlare VAR

Gustav Gottberg
Ingenjör TAS

Lise-Lotte Turesson
Postbud EA

Roland Kvist
Ingenjör TAL

Bengt Brock
Telemontör VAL

Maria Ljungström
Ritare TAT

Yvonne Ivarsson
Kontorist EA

Magnus Blom
Ingenjör TAT

Gunnar Hallin
Godsexp kontorist VAF

Risinge

Björn Johansson
Montör VAM

Birgitta Svensson
Kontorist RS

Anette Petersson
Postbud EA

Bengt Olofsson
Ingenjör TAD

Gunilla Nilsson
Telemontör VAL

Jan Garpestam
Serviceing RS

Kjell Gustavsson
Kontorist EA

Rune Wallin
Ingenjör TAD

Ingela Lundgren
Telemontör VAL

Göteborg

Lars Axelsson
Serviceing RS

Västerås

Leif Tjärné
Serviceing RS

Björn Pettersson
Offertingenjör MA

Anders Johansson
Programmerare TAD

Carl-Henrik Nilsson
Telemontör VAL

Lars-Erik Björlin
Serviceing RS

Arne Brohm
Serviceing RS

Staffan Nilsson
Avl kontorist PA

Jan Odenmo
Konstruktör TAL

Jörgen Gustafsson
Godsexpeditör VAF

Börje Svensson
Kontorist RS

Sune Svensson
Ingenjör TAT

Svend Lauridsen
Verktogsarbetare VAR

Malmö

Ingvar Mårtensson
Försäljningsing MA
(SK till 1.4)

Sandviken

Hans-Erik Westman
Serviceing RS

Johnny Larsson
Serviceing RS

Lars-Ingvar Sundin
Ingenjör TAD

Göran Robertsson
Kontrolling VAK

Återanställning

Vi hälsar Anneli Simon, telemontör VAL, välkommen tillbaka till företaget.

Tjänsteförändring

Nils-Åke Holmqvist har blivit kontrolltekniker vid VAK, Sven Runqvist tekniker vid VAL och Jan Lindström beredare vid VAB.

Nytt släktnamn

Ingvar Gustafsson TAU och Gun Gustafsson VAF har antagit släktnamnet Glimälv

Glad Påsk

Tack!

Till företagsledning, verkstadsklubb och arbetskamrater vill jag framföra ett varmt tack för vackra blommor och gåvor den tid jag varit sjuk och för all uppvaktning på min högtidsdag.

Lennart Nilsson

Till företagsledningen och kamraterna i Risinge vill jag framföra ett hjärtligt tack för blommor och presenter i samband med min pensionsavgång.

Lennart Henriksson

Ett hjärtligt tack till Arbetskamraterna för en trevlig fest, blommor och minnesgåva i samband med att jag slutade min anställning vid Telub.

Ernst Petersson

I en industri fanns en förman som var så nitisk att jobbarna aldrig fick minsta chans till en paus. En dag kom verkstadsingenjören och frågade om någon sett förmannen. Nej, sa en av jobbarna, men jag kan sätta mig här på pallen, så är han här på ögonblicket.

Kom ihåg, sa redaktionschefen till den nye reportern, det viktigaste är att skriva kort. Lite senare kom reportern med sitt första manuskript. Det löd:

"Anders Andersson tittade genom hisstrumman för att se om hissen var på väg ner. Han blev 42 år".

Ada hade råkat i omständigheter. Adas arga moster har sina aningar och söker upp Kal för att säga honom ett sanningens ord. Hon börjar:

- E de du, Kal, som förför flickor?
- De kan la hända. Men i da har jag inte tid.

Verkmästaren: från och med nu skall vi gå över till det nya måttsystemet. Och det gäller varenda en av oss, det viker jag inte en tum från.

- Det var spriten som ödelade vårt vackra hem.
- Var det verkligen så illa?
- Ja, hembränningsapparaten exploderade i vardagsrummet.

Frun ilsket:

- Att du verkligen kan se mig i ansiktet!
- Ja, kära du, man vänjer sig vid allt här i världen.

- Jag dricker för att glömma.
- Vad är det du vill glömma?
- Vet inte. Jag har redan druckit.

Den unge mannen gick fram till postluckan och frågade:

- Förlåt, fröken, var kan man fukta det här frimärket?
- Försök bakom örat!

Städerskan till bankdirektören:

- Skulle jag inte kunna få en nyckel till kassavalvet. Det är så obekvämt att ta upp låset med en hårnål varje gång jag skall in och städa!

- Det va ingen snygging precis, du var ute med i lördags...
- Nej, jag håller med dig, lova bara att inte säga något till min fru!
- Du kan lita på mig - men vem var det?
- Min fru...

Dans i Folkets Hus. En påstruken yngling bjuder upp en flicka genom att knuffa henne i ryggen. Hon vänder sig om och säger:

- Nej tack!
- Grabben mönstrar henne ett ögonblick och replikerar sedan:
- För fan, det är jag som skall tacka.

Unga fru Karlsson hade fått trillingar och lilla Noppa kom på besök. Unga fru Karlsson var förstas ganska stolt och berättade:

- Du Noppa, vet du att trillingar bara föds en gång på 500.000
- Menar'u de, sa Noppa. När i allsin dar hinner du sköta hushållet då?

Greven, liten och högdragen, kommer åtföljd av sin betjänt till stadens sjukhus för att röntgas.

I myndig ton frågar röntgenläkaren:

- Vad kan en sådan här liten man vilja då? Greven vänder sig till betjänten och yttrar:
- Jean, tala om för fotografen varför vi är här!

- Jag har så slitsamt här på kontoret så jag måste ta kassaboken med mej i sängen på kvällarna.

- Ja, vi har det inte lätt, Karlsson. Ibland måste jag ta med mej kassörskan.

Gästen: - Det här är en mycket liten biff, kyparen

Kyparen: - Ja, min herre

Gästen: - Och inte nog med det, den är seg också

Kyparen: - Då var det ju tur, att den var så liten

I en skola berättade lärarinnan om ljusstrålens egenskaper.

- Ljuset fortplantar sig mycket hastigt, men det överträffas dock av något. Är det någon som vet?
- Av kaniner, svarade en av pojkarna

Intresset stort för konstklubben

Vi konstaterar med tillfredsställelse att ca 125 telub-are visat sig positiva till att starta en konstklubb. Hop-pas intresset håller i sig och att vi kan få igång en liv-aktig verksamhet.

Vad ska vi göra då? Ja, det är upp till medlemmar-na att föreslå.

Vi har undersökt hur andra konstklubbar på företag arbetar och funnit några vanliga riktlinjer. Medlems-avgiften – ca 5:– per månad, som i vårt fall skulle dras direkt på lönen – används till att köpa konst, som sedan lottas ut bland medlemmarna vid ett eller flera tillfällen per år. Priserna i lotterierna kan bestå av olika konstarter: målningar, tryck, keramik, glas, textilkonst, skulpturer etc. Även litteratur om konst kan förekomma som priser.

Dessutom finns det andra slag av aktiviteter. Vi kan göra gemensamma besök på konstutställningar. Eller vi kan bjuda in någon konstnär till klubben att be-rätta om sitt arbete och visa några av sina alster. Till exempel. Men det finns givetvis flera olika sätt att ha trevligt tillsammans kring konst. Och det är Du, som är intresserad av en konstklubb, som mäs-te komma med idéer och uppslag kring verksamhet-en.

Alltså. Nästa steg blir att välja en interimstyrelse, som startar verksamheten. Vi tänker så småning-om – när vi fått in fler idéer och uppslag – ut-lysa ett möte i Telubs matsal. Då har Du möjlig-het att utse medlemmar i interimstyrelsen.

Du som ännu inte anmält intresse kan använda nedanstående talong:

Till PA2

Jag är också intresserad av att bli medlem

Namn:

Avd: